

Font de Llinars

Font-rubí

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Emplaçament Al marge dret del torrent homònim, sota el pas del Coll de la Barraca
Alçada: 664

Coordenades:

Latitud: 41.44078
Longitud: 1.57755
UTM Est (X): 381169
UTM Nord (Y): 4588666

Classificació

Número de fitxa 08085-68
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 08084A03400001
Autoria de la fitxa Miquel Gea i Bullich
Data de registre de la fitxa: dv., 25/10/2013 - 02:00

Descripció

La font de Llinars és una de les més conegudes del terme. Se situa al marge dret del torrent homònim, molt a prop del pas del Coll de la Barraca. Té fama de que sempre brolla, inclús en temps de sequera. El paratge on se situa és de gran bellesa.

El broc de la font està format per una canonada metàl·lica que arrenca d'un pedrisc format per grans pedres. Una d'aquestes pedres hi té una creu gravada que sembla que estigui cap per avall, fet que demostraria que

la pedra és reaprofitada.

Sobre el broc hi ha una mena de frontis amb la part superior arrodonida. Sembla que hi figurava una inscripció que avui s'ha perdut en clivellar-se el ciment on estava gravada.

L'aigua de la font permet regar uns camps situats pocs metres més avall.

Història

Es desconeix la data exacte de l'última actuació sobre la font, tot just sobre d'aquesta, s'intueix una inscripció il·legible i incompleta al clivellar-se el morter disposat per aquest fi.

Preguntant a la veïna més veterana del Coll de la Barraca, na Montserrat Just, explica que l'últim arranjament important el va fer, quant ella era jove, en Magí, de Cal Llebre, casa situada al nucli de Font-rubí, prop de Can Fàbregues. És producte d'aquesta intervenció la forma del frontis amb la teuladeta de maó. També d'altres veïns hi han posat el seu gra de sorra, com ara en Moisès Santacana, il·lustre personatge del nostre municipi, fundador de Creu Roja a Vilafranca i gran domador de Cavalls entre d'altres coses, que hi va instal·lar el broc de d'acer, per exemple.

Antigament, diu la Montserrat, l'aigua que brolla i s'escampa pels canalons i bevedores, s'aprofitava per a rentar. Un safareig, ara soterrat, aplegava fins a set o vuit dones del barri, cada casa tenia la seva llosa per a picar i escórrer la roba. Un dipòsit recollia, al costat del safareig, aigua que a l'estiu servia per a mullar l'era abans de batre. Els plataners, que tanta ombra fan, deuen tenir més de cent anys. La Montserrat diu que no sap qui els va plantar i que tota la via els hi ha vist.

La Font del Llinars o dels Llinars sempre raja, la seva antiguitat i importància queda palesa quan s'ha l'anomena a la llegenda de L'Encantada, on la nit de Sant Joan la donzella de Can Fàbregues abandona la seva aparença de serp i s'hi acosta a rentar la roba.

Bibliografia

PALLARÈS-PERSONAT, Joan; AYMAMÍ, Gener (1997). "Manifestacions rupestres al Gran Penedès". Miscel·lània Penedesenca, núm. 22. Pàgs. 45-56.

